

ОПРЕДЕЛЕНИЕ №618

гр. Шумен, 7.10.2019г.

Шуменски окръжен съд, гражданско отделение, в закрито заседание на седми октомври, две хиляди и деветнадесета година в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: Азадухи Карагьозян

като разглежда докладваното от съдията гр. дело №82 по описа за 2019 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е предявила срещу Н.М.Н., С.К.Н. и Т.Н.Н. и тримата от гр.Ш. иск с правно основание чл.153 ал.1 във вр. с §5 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество. Искът се основава на привличане към наказателна отговорност на ответника Н.М.Н. за извършено престъпление по чл.255 ал.3 от НК във вр. с чл.255, ал.1 т.2, т.6 и т.7 във вр. с чл.26, ал.1 от НК, като с присъда №6/08.02.2017г. по НОХД №553/2016г. по описа на ОС-Шумен, влязла в законна сила на 24.02.2017г. Н.М.Н. е признат за виновен за извършване на престъпление по чл.255 ал.3 от НК във вр. с чл.255 ал.1 т.2, т.6 и т.7 във вр. с чл.26 ал.1 от НК

В искането до съда сезиращият орган Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) излага, че с решение на комисията №218/20.02.2019г. било образувано производство за отнемане на незаконно придобитото имущество въз основа на постъпило в ТД на КОНПИ гр. В. уведомление от Окръжна прокуратура-Шумен за привличане като обвиняем на ответника Н.М.Н. за извършено престъпление по чл.255 ал.1 т.2 т.6 и т.7 от НК във вр. с чл.26 ал.1 он НК. В комисията била образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на ответника Н.М.Н. Проверката обхванала периода от 13.01.2007г. до 13.01.2017г. Комисията твърди, че за проверявания период проверката констатира несъответствие в имуществото на ответниците в размер на 950 639.06 лева, като посочва, че предмет на производството за отнемане е имущество на обща стойност 965 498.68 лева.

На основание изложените обстоятелства, сезиращият орган КПКОНПИ прави искане до съда да постанови решение, с което да отнеме в полза на държавата следното имущество на обща стойност 965 498.68 лева от ответниците Н.М.Н., С.К.Н. и Т.Н.Н.

От Т.Н.Н.:

½ ид.ч. от нива с идентификатор № 58222.335.10 с площ от 7,003 дка. находяща се в гр. В.П., общ. В.П., обл. Шумен, м-ст „С.“, при граници имоти с идентификатори: №58222.335.17, №58222.335.18, №58222.335.20, №58222.335.21, №58222.335.24, №58222.335.7, придобита с нотариален акт за покупко - продажба на недвижим имот №179, том V, рег. №3045, дело №654 от 11.10.2010г. /Акт №108, том 5, дело №890 от 2010г. на СВ – В.П./, с пазарна стойност към настоящия момент - 5 000 лв.

От С.К.Н.:

- Сумата в размер на 683,20 лв., представляваща извършена вноски през 2014г. по разплащателна сметка в лева ***, открита на 16.04.2013г. в „***“ АД, с титуляр С.К.Н., ЕГН ***.

- Сумата в размер на 11 033,26 лв., представляваща извършени вноски в периода 2010г. - 2015г. по картова сметка в лева ***, открита на 26.05.2008 г. и закрыта на 21.01.2016г. в „***“ ЕАД, с титуляр С.К.Н., ЕГН ***.

- Сумата в размер на 86 716,90 лв., представляваща извършени вноски през периода 2010г. - 2015г. по разплащателна сметка в лева ***, открита на 08.10.2009г. и закрыта на 27.10.2015г. в „***“ АД, с титуляр С.К.Н., ЕГН ***.

- Сумата в размер на 33,40 евро, равняващи се на 65,32 лв., представляваща вноски през 2015г. по дебитна карта в евро ***, открита на 08.08.2003 г. и закрыта на 28.10.2015г. в „***“ АД, с титуляр С.К.Н., ЕГН ***.

От Н.М.Н. и С.К.Н.:

- Сумата в размер на 513 000 лв., представляваща допълнителни парични вноски в „***“ ЕООД, ЕИК *** през 2013г. и 2014г.

От Н.М.Н.:

- Сумата в размер на 346 000 лв., представляваща допълнителни парични вноски в „***“ ЕООД, ЕИК *** през 2010г. и 2011г.

- Сумата в размер на 3 000 лв., представляваща допълнителни парични вноски в „***“ ЕООД, ЕИК *** през 2015г.

На настоящия съдебен състав е служебно известно, че с определение от 23.03.2018г. по гр. дело №3406/2016г. на Софийския градски съд (СГС) е отправено преюдициално запитване до СЕС, и пред последния е образувано дело С-234/18 по тълкуване на Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 03.04.2014г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (по-нататък - Директива 2014/42/ЕС). Въпросите, включени в преюдициалното запитване, са следните: 1) следва ли чл.1 (1) от Директива 2014/42/ЕС, предвиждащ установяване "на минимални правила за обезпечаване на имущество с оглед евентуална последваща конфискация...", да се тълкува в смисъл, че дава право на държавите-членки да приемат правила за гражданска конфискация, неоснована на присъда; 2) следва ли от нормата на чл.1 (1), като се има предвид и нормата на чл.4 (1) от Директива 2014/42/ЕС, че е достатъчно единствено образуване на наказателно производство срещу лицето, чието имущество е предмет на конфискацията, за да се инициира и проведе процедура по гражданска конфискация; 3) допустимо ли е разширително тълкуване на основанията по чл.4 (2) от Директива 2014/42/ЕС, при които е допустима гражданска конфискация, неоснована на присъда; 4) следва ли чл.5 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува в смисъл, че само въз основа на несъответствие между стойността на имуществото и получените законни доходи на

лицето, може да се отнеме имуществено право като придобито пряко или косвено от престъпление, без да е налице влязла в сила присъда, установяваща, че лицето е извършило престъплението; 5) следва ли правилото на чл.6 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува, като уреждащо конфискация от трети лица като допълнителна или алтернативна мярка на пряката конфискация, или като допълнителна мярка на разширената конфискация; и 6) следва ли правилото на чл.8 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се разбира като гарантиращо прилагане на презумпцията за невиновност и забраняващо конфискация, неоснована на присъда.

Служебно известно е и че с определение от 02.04.2019г. по гр. дело №704/2017г. на СГС е отправено друго преюдициално запитване до СЕС по тълкуване на Директива 2014/42/ЕС и Хартата на основните права на Европейския съюз (ХОПЕС), по което е образувано дело C-319/19. Част от въпросите, включени в него, са следните: 1) наказателна по смисъла на Директива 2014/42/ЕС или гражданскоправна е мярката по отнемане на незаконно придобито имущество, ако обявената от националния закон цел на отнемане на имуществото е генералната превенция - предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждане с него, но без да се поставя като условие за конфискацията извършване на престъпление или друго правонарушение и съществуването на пряка или косвена връзка между правонарушението и придобитото имущество; 2) следва ли чл.8 (1) от Директива 2014/42/ЕС да се тълкува в смисъл, че гаранциите, които тази разпоредба предоставя на осъдено лице, чието имущество подлежи на конфискация, следва да се прилагат и в случай като настоящия в производство, което протича паралелно и независимо от наказателното производство; 3) следва ли презумпцията за невиновност и изискването за зачитане на правото на защита, установени в чл.48 от ХОПЕС, и принципът на ефективност да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която въвежда "имущественото несъответствие" като единствено и решаващо доказателство за наличие на незаконно придобито имущество, и допуска прилагането на методика за правно и икономическо проучване и анализ, въз основа на която се установява предположение за незаконен характер на съответното имущество, както и неговата стойност, което предположение е обвързващо за решаващия орган, без той да може да осъществи пълен съдебен контрол върху съдържанието и прилагането на методиката; 4) пораждат ли директен ефект разпоредбите на чл.6 (2) и чл.8 от Директива 2014/42/ЕС в частта им, в която предвиждат гаранции и предпазни клаузи за засегнатите от конфискация лица или за добросъвестните трети лица.

Разпоредбата на чл.628 ГПК задължава всеки български съд да отправи запитване до СЕС в случаите, когато тълкуването на разпоредба от правото на ЕС е от значение за правилното решаване на делото. С отправяне на запитването съдът спира производството по делото (чл.631, ал.1 изр.1 ГПК), а след произнасянето на СЕС то се възобновява (чл.631, ал.2 ГПК). Решението на СЕС по запитването обаче е задължително не само за съда, който го е отправил, но също така за всички съдилища и учреждения в Република България (чл.633 ГПК). Това означава, че когато е отправено преюдициално запитване от национален съд на държава членка и пред друг съд на държава-членка се поставят за разрешаване същите въпроси, за правилното разрешаване на които е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на ЕС, вторият съд трябва да спре производството по делото пред себе си на основание

чл.633 вр. чл.631, ал.1 изр.1 ГПК. Безпредметно е от него да се изисква също да отправи преюдициално запитване, защото СЕС вече е ангажиран с произнасяне по релевантните и за двете дела въпроси.

Предвид гореизложеното и съобразно обстоятелствата по делото и предмета на иска на КПКОНПИ тези правни въпроси, включени в двете преюдициални запитвания до СЕС, са от значение за процесуалната допустимост на исковото производство по настоящото дело и за изхода на последното, особено по отношение на ответниците С.К.Н. и Т.Н.Н. за които не е установено да е налице постановена влязла в сила осъдителна присъда.

Поради това и на осн.чл.631 и чл.633 ГПК следва производството по настоящото дело да бъде спряно до произнасянето на СЕС по горепосочените две преюдициални запитвания. В гореизложеният смисъл са и определения №279/15.07.2019г. по ч.гр.д. №2525/2019г. на IV гр. отд. на ВКС, определение №138/21.03.2019г. по ч.гр.д. №631/2019г. на IV гр. отд. на ВКС, определение №370/9.09.2019г. по ч.гр.д. №1321/2019г. на IV гр. Отд. на ВКС, определение №198/21.06.2018 г. по гр. дело №862/2018г. на 111-то гр. отд. на ВКС, определение №185/03.05.2019г. по гр. дело №571/2019г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение №187/03.05.2019г. по гр. дело №411/2017г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение №192/07.05.2019г. по частно гр. дело №1512/2019г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение №212/17.05.2019г. по частно гр. дело №1678/2019г. на IV-то гр. отд. на ВКС, определение №223/29.05.2019г. по частно гр. дело №1899/2019г. на IV-то гр. отд. на ВКС.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

Отменя определението си от 3.10.2019г. за отлагане на делото за 21.11.2019г.

СПИРА производството по гр.д. N82/2019г. по описа на ШОС до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване, отправено с определение от 23.03.2018г. по гр. дело №3406/2016г. на Софийския градски съд, по което е образувано дело С-234/18, и до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване, отправено с определение от 02.04.2019г. по гр. дело N2 704/2017 г. на Софийския градски съд, по което е образувано дело С-319/19.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Апелативен съд - Варна в едноседмичен срок от връчването му на страните.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: